

der i Samlingen 1876—77 havde Sæde i Fiskeriudvalget, med Haanden paa Hjertet tør sige sig fri for enhver Skyld i, at vi for Diebliffet befinde os i et Slags Uføre for Fiskeriets Vedkommende, saa have vi Forslagsstillere troet, at vi med vor Interesse for denne Sag, ikke burde udfætte Sagen længer, og vi have derfor ikke villet undlade at yde vor Bistand til, at denne Sag kunde komme ind under bedre Forhold, saameget mere, som i de forløbne tre Aar Fiskeribefolkningens Raad om en ny Lov have lydt høiere og høiere. Angaaende Forslaget i det Hele skal jeg bemærke, at, ihvorvel alle Forslagsstillerne ere fuldt enige i dets Grundtanke og Principer, er der dog nogle, som ønske mindre Endringer i Redaktionen eller i forskellige Paragrafers speciellere Indhold, ligesom der særlig med Hensyn til Kap. 3: Om Tilsynet, og Slutningsbestemmelsen i § 12 har været afgivende Meninger fra Nogle Sids. Slutningsbestemmelsen lyder saaledes: „Loven underkastes et Gjennemsyn forinden Udgangen af Finantsaaret 1885—86“. — Den røde Traad, om jeg maa kalde det saa, der gaar gennem dette Lovforslag, fjerner sig ikke væsentlig fra den Traad, der gik gennem Indenrigsministerens Lovforslag i Samlingen 1875—76. Lovforslaget er ligesom hint inddelt i 4 Kapitel, hvoraf det 1ste indeholder almindelige Bestemmelser, det 2det handler om Kyst- og Fjordfiskeriet, det 3die om Fiskeritilsynet eller Kontrolen og det 4de om almindelige Forbud og Straffebestemmelser. Kapitel 1 indeholder nogle ganske almindelige Bestemmelser, om hvis Nødvendighed der ikke har været nogen Tvivl hos Forslagsstillerne, ligesom de i det Hele stemme med de tilsvarende Paragrafer i Ministerens Forslag. Derimod er der i Kapitel 2 fra vor Side foreslaaet en noget større Tolerance overfor Brugen af Bundslabevaad, idet vi have indskrænket os til at forbyde dette Vaads Brug i saadanne Fjorde eller indelukkede Dele af Havet, hvor det maa antages, at Fiskeynglen fortrinnsvis udflakkes, medens den høitærede Minister tidligere havde foreslaaet det forbudt i videre Omfang, nemlig paa dansk Søterritorium i det Hele, altsaa ogsaa paa Havet udenfor Kysten. Vi have ligeledes givet noget friere Spillerum, end der tidligere var givet i det Afsnit, der handler om Vedtægterne, f. Ex. ved at henlægge flere Bestemmelser derunder, saasom om Afstanden mellem de udsatte Redstaber, Fiskerifogdernes Antal og Løn m. m.; men vi afvige ogsaa deri, at det efter Ministerens Forslag udelukkende skulde være Amts- og Byraadene, der fattede Bestemmelsen om disse Vedtægter. Vi ere gaaede en noget anden Vej, idet vi have foreslaaet at indrømme de i de forskellige Sogne boende Fiskere Afgang til ogsaa at give et Ord med i Laget med Hensyn til deres egen Belfærdssag. Der staar saaledes i Lovforslaget herom, at Vedtægterne udfærdiges af Indenrigsministeriet efter Forslag af

særlige Udvalg, sammensatte af den paagældende Fiskerikontrolør som Formand og Delegerede fra vedkommende Amts-, By- og Sogneraad, samt et ligesaa stort Antal Fiskere som de kommunale Delegerede. Lovforslagets Kapitel 3 om Fiskeritilsynet eller Kontrolen, hvis Grundtanke iøvrigt heller ikke skiller sig meget fra det sidst indbragte Forslag af den høitærede Minister, det samme, der i sin Tid blev vedtaget af Landstinget, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, fordi der — som allerede nævnt — er enkelte af Forslagsstillerne, som ikke kunne slutte sig til dette Kapitel om Tilsynet i dets fulde Omfang eller med Hensyn til Løningerne. Jeg skal dog tilføje, at med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i dette Kapitel er der iøvrigt ingen Uoverensstemmelse mellem Forslagsstillerne. Jeg skal fremhæve, at Tilsynet ikke alene skal være kontrolrende, men samtidig ogsaa veiledende. Det er jo Noget, hvorom den offentlige Mening saa at sige ikke har været i nogen Tvivl, medens det dog synes i alt Fald hidtil ikke at have staaet i et saa klart Lys for den udøvende Myndighed. Som Følge deraf have vi foreslaaet, at det skal være Fiskerikontrolen, som skal føre Tilsyn med Lovens Overholdelse med Bistand af Politimestrene i Modserjning til, hvad der var foreslaaet af Indenrigsministeren i det i sin Tid fremsatte Lovforslag, hvor det var Politimesteren, som skulde føre Tilsyn med Bistand af Fiskerikontroløren. Kap. 4 indeholder almindelige Bestemmelser om Forbud og Straffebestemmelser, som vi i alt Fald have bestræbt os for at fremsætte i en lidt mere simplificeret Form, ligesom vi ogsaa have været noget liberalere end det tidligere Lovforslag med Hensyn til Størrelsen af de Fisk, som ere undergivne Kjøb og Salg. Medens jeg altsaa skal gjentage, at den røde Traad i dette Lovforslag i Sammenligning med det tidligere ikke er væsentlig forskjellig, skal jeg dog sluttelig fremhæve, at der ikke desto mindre er en væsentlig Forskjel imellem den Fremgangsmaade, vi vælge, og den, som den ærede Minister i sin Tid valgte, for at naae det Maal, hvorefter han stræbte, og som jo dog væsentlig er fælles med det Maal, hvorefter vi Forslagsstillere stræbe, nemlig at naa til en god og brugbar Fiskerilov. Den ærede Minister havde nemlig i Forbindelse med Landstinget gjort Forsøg paa om muligt at opføre Bygningen paa eengang fix og færdig, medens vi derimod kun tro paa Muligheden af Opførelsen ved at bygge stykkevis. Jeg skal her iøvrigt kun kortelig henvise til, at ved at skabe en fuldstændig Fiskerilov kommer man meget let til senere at gjøre en stor Del Forandringer i Loven gennem mindre Love, som knytte sig dertil. Errede Medlemmer ville overbevise sig derom, naar man vil se den oprindelige Lov for Kimsjordsfiskeriet af 29de December 1857, og saa den overordentlig Mængde Fiskerilove, som ere fremkomne senere. Jeg tror, Aarsagen dertil har været, at man ikke har ladet Forholdet udvikle sig i tilstrækkelig Tid, spænd